

“Linh Hồn Cap Anamur” Đã Về Nước Chúa

(Trần Đan Hà Viết Tưởng Niệm Tiến Sĩ Rupert Neudeck, Đại Ân Nhân của Người Việt)

Xin tưởng niệm một ân nhân nước Việt
Sáng lập con tàu ánh sáng cứu người...
(Thời cộng sản mới “yêu tự do tha thiết”
Biển muôn trùng cổ chèo chống đến nơi)

Ngồi nhớ lại một đoạn trường vượt biển
Thật gian nguy mạo hiểm đến kinh hồn
Lúc nghĩ đến tưởng chừng cơn ác mộng
Làm đảo điên cuộc sống giữa càn khôn

Ngày ra đi trong lòng luôn cầu nguyện
Xin đến bờ hạnh phúc được bình an
Nhưng biển cả không dung thân lương thiện
Giữa muôn trùng cơn thịnh nộ kinh hoàng

Gặp bọn cướp giết người cùng hảm hiếp
Chẳng nương tay cho những kẻ sa chân
Chiếc thuyền con toàn đàn bà, con nít
Không chốn nào hy vọng để nương thân

Khi thấy cảnh kinh hoàng như thiếu phụ
Bồng con thơ toan nhảy xuống biển sâu
Nỗi nhục nhã như vết thương mưng mủ
Lấy sức người quần quại giữa niềm đau

Song tình cảnh dân Nam trong dĩ vãng
Cũng không còn một chọn lựa nào hơn
Đành trốn thoát khỏi bàn tay cộng sản
Chống dung thân cần phải “có tình người”

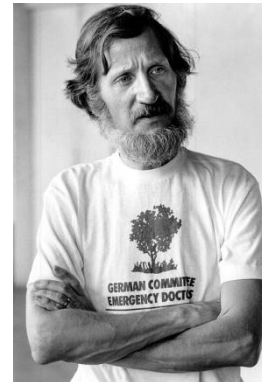
Rồi may mắn một điều chưa biết trước
Khi trong cơn nguy biến chợt mừng vui
Thấy con tàu cứu nguy đang tiến bước
Trên thân tàu ghi hàng chữ “Cap Anamur”

Thủy thủ trên tàu bắc thang đón tiếp...
Thả cano giải thoát người chung quanh
Trong khi bọn hải tặc đua nhau chạy trốn
Chúng thả những cô gái để thoát thân!

Lúc lên tàu thấy phóng viên nhà báo
Đến viếng thăm một thăm cảnh kinh hồn
Họ tường trình đủ đầy nhân chứng sống
Từng trải qua một giấc mộng hải hùng

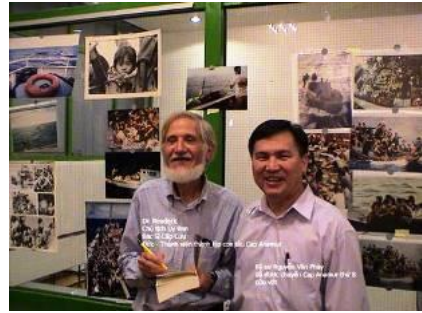
Trót cõi sống nên cũng đành chịu trận
Dầu nổi trôi phiêu dạt đến phương nào
Vẫn mong ước đến bến bờ đón nhận
Được đáp đền tình nghĩa của ân nhân

Cũng nhờ vậy mà chúng tôi nhớ đến
Vị cứu tinh đang dang rộng vòng tay
Với con tim yêu thương không bờ bến
“Sáng lập con tàu ánh sáng cứu nguy”

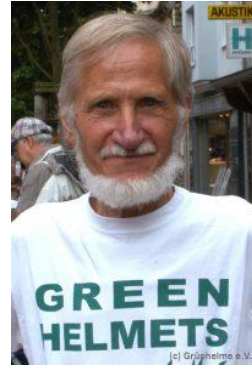
Như trao tặng món quà cho người sống
Cho những người từ cõi chết hồi sinh
Nên lòng vẫn muôn đời còn ghi nhớ
Hình bóng người nay thành **“vị cứu tinh”**

Tiền Sĩ Neudeck – tiến lên phía trước
Giữa ngàn khơi ngăn sống dữ thủy triều
Ân nghĩa ấy chúng tôi quên sao được
Lời cảm ơn diễn đạt được bao nhiêu?

Nhưng không nói sợ mai nầy hối hận ...
“Người Việt tha hương làm kẻ vong tình”
Nên chỉ muốn làm những điều có thể...
Bày tỏ tấm lòng với các bậc “dưỡng sinh”

Nguyện luôn nhớ một tấm lòng nhân bản
Từng trải dài trên cung bậc thương yêu
“Từ năm ba chín-đến hai ngàn mười sáu” (*)
Để lại hậu sinh...“gương sáng, nhiều điều”

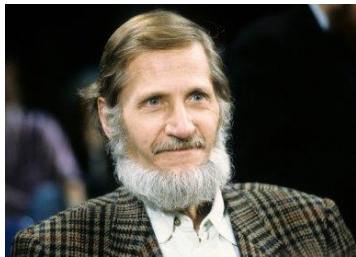

Hồi tưởng lại cả đoạn trường vượt biển
Đến bây giờ thành thân phận lưu vong
Nhưng trời cũng cho chúng tôi niềm nhớ
Những ân nhân từng trải rộng tấm lòng...

Một lần nữa nguyện cầu ơn Thánh Chúa
Nhận rước “Ân Nhân” về cõi vĩnh hằng
Lời kinh nguyện “cao cung lên”.. tiếng hát
Cho con người dưới thế được bình an!
(Cầu xin Chúa ở trên trời,
Bình an dưới thế cho người thiện tâm)

(*) *Dr. Neudeck sinh ngày 14-05-1939 và qua đời ngày 31-05-2016 tại Köln-Germany.*

Chuyến Đến: Dương Hồng Ân
Ngày 14/6/2016

www.vietnamvanhien.net